

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА **SYNESTHESIA** СИНЕСТЕЗИЈА
СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNE

45 МСУ, Скопје
Издавач: НУ Музеј на современата уметност Скопје, Скопје
За издавачот: Елиза Шулевска, директор
Организација на изложбата и текст: Викторија Васева Димеска
Биографија: Мира Гакина
Соработник: Соња Панчевска
Фотографии: Станко Неделковски
Превод: Маја Хаџимитрова Иванова
Лектор: Кирил Ангелов
Графичко уредување: Илиана Петрушевска
Печати: Скенпоинт

45 MoCa, Skopje
Editor: NI Museum of Contemporary Art Skopje, Skopje
Editor in chief: Eliza Sulevska, director
Curator: Viktorija Vaseva Dimeska
Biography: Mira Gakina
Assistant: Sonja Pancevska
Photographs: Stanko Nedelkovski
Translation: Maja Hadjimitrova Ivanova
Design: Iliana Petrushevska
Print: Scenpoint

Изложбата и каталогот се реализирани со финансиска поддршка од
Министерството за култура на Република Македонија.
Програма 2009

The exhibition and the catalogue are financially supported by
Ministry of Culture of Republic of Macedonia.
Programme 2009

НУ Музеј на современата уметност - Скопје, Република Македонија
NI Museum of Contemporary Art Skopje, Republic of Macedonia

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА **SYNESTHESIA** СИНЕСТЕЗИЈА
СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNE

“PALAIS PORCIA”
Vienna
Октомври / October 2009

Учесници:

Participants:

Томе Ациевски

Tome Adzievski

Јован Балов

Jovan Balov

Жанета Вангели

Žaneta Vangeli

Искра Димитрова

Iskra Dimitrova

Велимир Жерновски

Velimir Žernovski

Митрополит Методиј Златанов

Metropolitan Metodij Zlatanov

Ѓорѓе Јовановиќ

Gjorgje Jovanović

Антони Мазневски

Antoni Maznevski

Благоја Маневски

Blagoja Manevski

ОПА

ОРА

Станко Павлески

Stanko Pavleski

Исмет Рамиќевиќ

Ismet Ramićević

Вана Урошевиќ

Vana Urosević

Јане Чаловски

Jane Čalovski

Јован Шумковски

Jovan Šumkovski

Во годината кога Националната установа Музеј на современата уметност – Скопје одбележува 45 години од своето постоење, ни се укажува извонредна можност да бидеме дел од европските изложбени простори.

Со идејата за подготовка на патувачки проект ја имаме привилегијата да бидеме гости на повеќе европски раскрсници на уметноста, на средбите помеѓу истокот и западот, старото и новото.

Уметниците на тој начин се во улога на промотори на уметничките дострели на нашата земја, кои со својата творечка имагинација трасираат нови релации на полето на уметноста, во светот во кој владее новата експресија, размисла и сензитивност во даден творечки миг, места на кои се осознава сопствениот вредносен код.

Осведочени во вредноста, нашата национална институција ја има честа да ги претстави делата на 15 значајни македонски уметници, кои со своето творештво оддамна ги преминаа границите на нашата земја, станувајќи предизвик за љубителите на уметноста во етаблираните изложбени простори на Италија, Турција, Германија, Франција, Естонија, Америка, Австрија.

Да им го овозможиме тоа патување...

Елиза Шулевска, директор

In the year when the National Institution Museum of Contemporary Art - Skopje is marking its 45th anniversary, we have this wonderful opportunity to be part of the European exhibiting ambiance.

The idea to prepare a traveling project presented us with the privilege to be guests on several European art crossroads, at the meetings between the east and the west, the new and the old.

Thus the artists become the promoters of the artistic achievements of our country, tracing new relations with their creative imagination in the field of the art, in the world guided by the new expression, thought and sensibility in a given creative moment, places where one's own value code can be recognized.

Our national institution has the honor to show the distinguished works of 15 notable Macedonian artists whose opus has crossed the borders of our country since long ago, becoming a challenge to the art lovers in the established artistic ambients of Italy, Turkey, Germany, France, Estonia, USA, Austria.

Let's make their journey possible.

Eliza Šulevska, manager

СИНЕСТЕЗИЈА

“И покрај тоа што сета уметност се прима преку сетилата, токму тие се воедно и отвор за сите наши несетилни, т.е. духовни искуства” (Фридрих Шилер, За естетското образование на човекот)

Визуелизацијата на оваа изложба е поттикната од оние сетилни и духовни сензации што се базична движечка сила на синестезија, феномен што од сликата предизвикува звук, од звукот визуелна сензација, од вкусот мирис ... слика, допир ... а тоа искуство или депонирана меморија, неосвестена слика ... недефинирано чувство ... ја повикува евокацијата и понекогаш да ја преплетува со освестеното ангажирање на сетилата.

Сето искуство меморирано во нашите клетки, во сложениот механизам на мрежата на духовниот и рационалниот систем, го подразбира дуалитетот на телото и духот. Густината на духовната енергија во телото е оној примарен двигател за препознавање на идејата и на флуидот на нејзиното толкување.

Перцепирањето на реалното, условно земено како стварност, се доведува до степен на регистрирање во умот што е дефинитивно изолиран од слоевитото сетило. А тоа во својата комплексност комуницира самостојно, ослободено ... од анализите на умот, од знаењето, од наученото, од предрасудите ... и од баластот на егото.

Зошто синестезија, зошто петте сетила? Петте сетила не се само пет едноставни сетила, тие не се само пет сетилни облици на материја, туку и севкупност на сетилниот (и духовниот) свет. Тие се дел од совршениот систем на човекот, дел од универзумот, центар, средиште,

симбол на ред и совршенство, тие се дел од пет универзални закони: пет бои, пет вкусови, пет тонови, пет планети, пет страни на светот, пет просторни подрачја! Комплицирана и комплексна ... синестезија е едноставна да се доживее – сложена да се протолкува!

Дали делото мириса на плагијат? Дали е вкусен таквиот пристап на авторот? Дали ти ја допира душата? Дали композицијата е специфичен начин на гледање на проблемот на звукот? Дали го слушаш крешендото на боите? Дали делото ти мириса на еден лирски, поетичен пристап или те остава глув за овој сензибилитет? Можеш ли да го слушнеш звукот на боите, допирот на пораката на авторот? Тие студени сини, сиви тонови иницираат вкус на метал ... Од делото како да се ширеше некоја пријатна миризма на радост... Зошто црковните (христијанските) процесии ги опфаќаат сите сетила: ДОПИРОТ – на крстот, на иконата, на мантијата, бакнежот на раката, на иконата, на крстот; ВИДОТ - слика, икона, фреска, духовно видување; СЛУХОТ – музиката, пеењето, литургиите...; ВКУСОТ – на нафората, виното - причеста; МИРИСОТ – на темјанот, на свеќите ... – СОВРШЕНО!

Во последно време сè почесто ми се случува (или можеби и порано ми се случувало, но депото не беше доволно полно и освестено со сеќавања), сетилата да се преплетуваат, да се повикуваат, да произлегуваат едно од друго, да се објаснуваат заемно со “замена на теза”: мелодијата да се претвора во слика, звукот да замирисува (на конкретна слика), вкусот да ме допира, глетката да ја слушам, да ја мирисам, да ја допирам ... секогаш со различен призвук, интензитет и приоритет. Но сигурно дека секогаш се тоа сеќавања бидејќи таму сетилата остануваат длабоко зачувани, меморирани, остануваат да траат ... таму преживуваат за да се вратат повторно, ненадејно, за да предизвикаат наплив на чувства. Еднаш поодамна, но секогаш доволно блиску, и напишав СМС-порака на ќерка ми, веројатно неслучајно, и повторно асоцијативно повикувајќи ги сеќавањата: “... ја слушав водата како звучно се одбива од бакарните испусти на прозорците. Ми замириса на слика на здодевни непрестајни дождови со вкус на метал и спокојство, на ритмичко - спокојно чешлање пред огледало, на некој мир од монотоното удирање на водата во олукот. Многу гласно ти пее цвеќето кога пие вода! Ми создава мир, спокојство, ја допирам радоста, ја мирисам среќата, ме милуваат боите, го вкусувам мирисот на ветерот ... “Ноќта, кога лежеше во својата колиба, го побара мирисот уште еднаш во своето сеќавање

– не можеше да му одолее на искушението – и потона во него, го милуваше и му дозволи тој да го милува, одблизу, како во сон, како веќе да го поседува, неговиот мирис, неговиот сопствен мирис и неколку скапоцени опojни мигови ги сакаше врз себе и низ него се сакаше себеси...”*

Ако стварноста ја сфатиме како она што го примаме со нашето сетилно искуство или како она што го досегаме со сетилата и како она што на сетилата и на разумот им се покажува како вистинска стварност, тогаш уметноста е “задолжена” таа стварност да ја одрази надвор од нашиот видокруг. Повеќе станува збор за илузионистички простор во кој се создава репродукција на вербата за присуство или за дел од сцената на буђење на чувствата низ една превртена душевна состојба - напoлно исклучување на сетилното забележување на видливата стварност. Сепак, секаде се провлекува она случајно, својствено на секоја индивидуална форма на решение. Анулирање на сетилата толкувани и разбрани како “вишок на вредност”, како парадоксално изразување, како борба против чувствата го анулира посебното, индивидуалното! А сето тоа за “доброто” на утопистичкото “општо” кон што уметникот никогаш вистински не можел да тежнее бидејќи по својата конституција како посебност е посебен.

Индивидуалното е дестилација! “Тој знаеше дека дестилацијата не е ништо друго, туку постапка за изделување на измешани супстанции на нивните испарувачки и помалку испарувачки поединечни делови... ..стоеше на подиумот и со големо задоволство го следеше дејството на еден сосема поинаков флуид, многу пореален: сопствен... Маѓепсани од неговиот мирис, без да бидат свесни за тоа, луѓето го менуваа својот израз на лицето, своето држење, своите ЧУВСТВА... се забележуваа знаци на љубезност, дури и симпатија штом до нив ќе допреше неговиот мирис. На крајот од предавањето сите станаа и френетично извикуваа: Да живее ВИТАЛНИОТ ФЛУИД!” * А сега за зборот... Ако веќе зборуваме за ликовниот говор, зошто да не зборуваме и за говорниот лик...? Зошто буквите не би биле дел од ликовниот вокабулар...? Сè почесто, и сè понагласено ликовните уметници се изразуваат со зборот...бараат едно ментално помагало во сложениот систем на искажување на уште посложениот контекст (уште посложената аура на сензибилитетот на уметникот) на специфичниот метаболизам на уметничкото. Зборот, говорот е најсилна ефективна и афективна координата! Форманајспектакуларна, најширока, најефектна и најнеразбирлива во исто време...Говор на мирисот, на звукот, на бојата, на вкусот, на допирот ... ултимативен

и проблематичен... Во сите изложени дела има текст, поттекст, читање меѓу редови или буквално читање ... порака, завештание, апел, петиција...ликовно - вербален ангажман, реплика! Репликите како однос меѓу перцепцијата и фантазијата ја прават променливата митска подлога во системот на чувствата и спознавањето...тие се освестено неспектакуларно проблематизирање на непосредното искуство. А тоа, потоа, се освестува во сетилното... Уметничкото дело ја носи делумно недоречената, визуализирана јазична порака... Читањето, во тој контекст, не е едноставно, не е препознатлив медиумско / визуелен вокабулар. Не е класичен начин на визуелно изразување...не е стандарден, вообичаен ликовен материјал. Дали станува збор за истиснување на сликата?

Во суштина – тоа е еднаквовредност: зборот како дел од вербалното во визуелниот говор – е само медиум на изразување. Обид за одвојување на вербалното од визуелното не подразбира, не означува, не значи никакво решение – тоа се две “сентенции” што го прават визуелниот амбиент силна, моќна духовна поткрепа.

Таа вербална духовна, естетска содржина е религиозна припадност кон освестениот естетски чин како збор и како визуализација на зборот, како духовно читање на визуелниот текст.

Моите асоцијативни сеќавања што ги активираат сетилата не се дел од креативниот процес на создавање уметничко дело. Оттука, можеби и не со право, но љубопитно се прашувам што се случува со експлозивниот преплет на сетилата кај уметникот, дали ќе сака да се соочи и да не соочи со суптилно ткаената мрежа на чувства или ќе ни остави сами да го најдеме одговорот, да ги почувствуваме или да ги бараме причините во обидот да го анализираме делото во обемната документација на евидентирани записи.

Викторија Васева - Димеска,
Скопје, април 2009

*Цитатите се извадоци од: Патрик Зискинд, Парфем

SYNESTHESIA

"Despite the fact that the entire art is received through the senses, they are the entrance to all our non-sensitive, i. e. spiritual experiences". (Friedrich Schieller, On the Esthetic Education of Man)

The visualization of this exhibition was inspired by the sensitive and spiritual sensations that are the basic movens of Synesthesia, a phenomenon which draws sound from the painting, visual sensation from the sound, picture or touch from smell or taste... And this experience or deposited memory, this unconscious picture... this indefinite feeling... incites the evocation and sometimes interlaces it with the conscious commitment of the senses.

The entire experience memorized in our cells, in the complex net mechanism of the spiritual and rational system, refers to the duality of body and soul. The density of the spiritual energy of the body is the primary mover for recognizing the idea and the fluid for its interpretation.

The perception of the real, conditionally taken as the reality, is raised to the level of writing in the mind which is definitely isolated from the layered sense. And it, in its complexity, communicates independently, freed... from the analysis of the mind, from the knowledge, from the learning, from the prejudices... and from the burden of the ego.

Why synesthesia, why the five senses?

The five senses are not just five simple faculties, they are not just five sensitive forms of the matter, they are a totality of the sensitive (and spiritual) world. They are part of the perfect human system, part of the universe, center, focus, symbol of order and perfection, they are part of five universal laws: five colors, five senses, five tones, five planets, five sides of the world, five spatial zones!

Complicated and complex - the synesthesia is simple to experience - it is complex to interpret!

Does the work smell of counterfeit?

Is such an approach of the author tasty?

Does it touch the soul?

Is the composition a specific way of considering the issue of the sound?

Do you hear the crescendo of the colors?

Does the work smell of a lyrical, pathetic approach or does it leave you deaf for this sensibility?

Can you hear the sound of the colors, the touch of artist's? message

Those cold blue, grey tones render a taste of metal....

The work seems to carry a pleasant smell of joy...

Why did the church (Christian) processions engage all senses:

TOUCH - of the cross, of the icon, of the attire, the kiss on the hand, on the icon, on the cross; SIGHT - picture, icon, fresco, spiritual perception; HEARING - music, singing, the liturgy... TASTE - of the form, of the communion wine; SMELL - of incense, of candles... - PERFECT!

It's been happening to me, more and more often lately (or perhaps it had happened before, but the depot was not full enough and filled with memories), to experience how the senses interlace, call each other, proceed from one another, explain each other with a "thesis replacement": the melody turns into picture, the sound smells (of a certain painting), the taste touches me, I can hear the view, I can smell it, touch it... always with a different sound, intensity and priority. But, then again, it's always the memories because in them the senses remain deeply preserved, memorized, they remain and they last there... They survive there so that they can come back, unexpectedly, to incite a flood of feelings.

A long time ago, yet still close enough, I wrote an SMS to my daughter, which probably not accidentally and yet associatively, brought back memories: "...I heard the water loudly echoing against the copper drains on the windows. It smelled like a picture of a boring, endless rains tasting of metal and tranquility, of rhythmically-calm combing in front of the mirror, of a certain peace achieved by the monotonous banging of the water in the drain. The flower sings too loud when it drinks water! It makes me feel peaceful, tranquil, I touch joy, I smell happiness, the colors caress me, I taste the smell of the wind... The night when he lied in his cottage, he looked for the smell once again in his memory - he could not resist the

temptation - and sunk into it, he caressed it and allowed it to caress him, closely, like in a dream, as if he already owned it, his smell, his own smell and several precious enchanting moments... he wanted them upon him and through them he wanted himself..." *

If we accept reality as the one we take with our sensitive experience, or as the one we reach with our senses and as the one shown to the senses and the mind as the actual reality, then the art's "duty" is to reflect that reality within our viewpoint. It is rather about an illusionist space where the reproduction of the belief is being created or a part of a scene where feelings are being awakened through an upside-down spiritual condition - a complete turn-off of the sensitive perception of the visible reality.

However, the incidental, which is typical for each individual form of solution, is everywhere... Since cutting off the Senses, interpreted and understood as value surplus, as a paradoxical expression, as a battle against feelings... for the sake of the utopisitic "in general", which the artist could never actually tend towards because by its constitution as a particularity he is special - it annuls the particular, the individual! The individual is distillation

"He knew that distillation is nothing else but a procedure of separation of mixed substances to their evaporating and less evaporating constituents... ..He stood on the podium and with a great pleasure perceived the action of a quite different fluid, much more real: proper... Enchanted by its smell, without being aware of that, people changed their expressions, their posture, their FEELINGS... signs of kindness, even affection could be noticed whenever his smell reached them.

At the end of the lecture, they all stood up and frenetically shouted: long live the VITAL FLUID!" *

And now the word...

If we consider the visual language, why not refer to the speaking character...? Could letters become part of the artistic vocabulary...? The artists tend to express, more often and more obviously, through words... they search for mental aid in the complex system of expression of the even more complex context (even more complex sensibility aura of the artist) of the specific metabolism of the artistic. The word, the language is the strongest effective and affective coordinate! The most spectacular, the widest, the most effective form, and the most indistinct at the same time... The language of smell, of sound, of color, of taste, of touch... ultimate and problematic...

In all of the exhibited works there is a text, an underlying text, a reading between the lines or verbatim reading... a message, a will, a call, a petition... artistic-verbal commitment, a statement!

Statements, as a relation between perception and fantasy, render the changeable mythological background in the system of feelings and cognition... they act as a deliberate, non-spectacular addressing the immediate experience. And then, it awakens in the sensitive... The artworks bear a partly inexplicable, visual linguistic message... The reading in that context is not simple, it is not a familiar media / visual vocabulary. It is not a classical way of visual expression... it is not standard, usual artistic material.

Is it about pushing away the painting?

Actually - it is of equal value: the word as part of the verbal in the visual language - it is just a medium of expression. The attempt to separate verbal from the visual does not imply, it does not denote, it does not mean any solution - those are the two "sentences" which turn the visual ambience into a strong, powerful spiritual support.

My associative memories that activate the senses are not part of the creative process of rendering a work of art. Therefore, maybe not rightfully, yet curiously, I wonder what happens to the explosive interlacing of the artist's senses, does he/she wish to confront himself/herself and us to the subtly woven net of feelings or will he/she leave it to us to find the answer, to feel or look for the reasons in the attempt to analyze the work in the voluminous documentation of evidenced notes.

Viktorija Vaseva Dimeska,
Skopje, April 2009

* The quotations are taken from "The Perfume" by Patrick Süskind

Томе Аџиевски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Tome Adzievski

Роден е 1958 во Струмица.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Загреб, 1983. Студиски престои: Англија, Турција, САД.

Самостојни изложби: Скопје, 1986, 1988, 1993, 1997, 1998, 2002, 2003, 2005, 2006; Анталија, 1992; Струга, 1998; Венеција, 2000; Велес, 2004; Дебар, 2004; Гевгелија, 2005; Париз, 2006; Њујорк, 2007. Позначајни групни изложби: Скопје, Белград, Загреб, Ријека, Анталиа, Грац, Нирнберг, Дрезден, Берлин, Канзас Сити, Њујорк, Манчестер, Вашингтон, Сан Франциско, Лос Анџелес, Венеција, Болзано, Александрија, Париз.

Born in Strumica in 1958.

Graduated from the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1983.

Specialization stays: England, Turkey, USA.

Solo exhibitions: Skopje, 1986, 1988, 1993, 1997, 1998, 2002, 2003, 2005, 2006; Antalia, 1993; Struga; 1998; Venice; 2000; Veles, 2004; Debar; 2004; Gevgelija, 2005; Paris, 2006; New York, 2007.

e-mail: tomeadzievski@yahoo.com

МАДАСС(дишечки кожени перници - шолта)

Како да препознаете мистик во огромна толпа посетители на музеј? Често стои пред уметничко дело и се поклонува, скришум го допира, се ниша лево-десно, напред-назад и најчесто долго седи и медитира на некоја клупа во галеријата. Доживеаните чувства - радост, немир, одушевување и среќа за него се еквивалент на религиозни чувства. Тие чувства тој ги прима со седење (преку задникот). Лицето често му е озарено, а телесните пози му потсетуваат на ритуални движења. Како и секоја религија, така и неговата има своја иконографија - музејски библиотеки како олтари, календари со икони, бецови со лого на храмот, каталози и монографии на неговите идоли. Се разбира, тука е и новиот ритуален реквизит ШОЛТА. Символот на неговата религија. Проектот МАДАСС е визуализација на таа и некоја нова иконографија во молитвениот ритуал на овие мистици. Во просторот на галеријата се поставени повеќе кожени перници - шолта. По клањањето пред иконите, мистиците седнуваат на шолта и ритуално подрипнуваат (за шолта да вовлече воздух во себе), медитираат на неа или разгледуваат печатен материјал ставен во близина, комуницираат меѓу себе и дебатираат за својата религија. На овој начин ритуалот е целосен, мистикот се соединува со уметноста присутна во архитектурата. ОДГОВОРОТ за повторната СИНТЕЗА овие мистици не го бараат во постоењето на иконите, тие никогаш и не престанале да постојат, туку во нивните следбеници што фанатично веруваат во нив.

МАДАСС, 2009, инсталација
(7 кожни перничина, шолта) варијабилни димензии

MADASS, 2009, installation
(7 leather pillows, sholta) variable dimensions

MADASS (breathing pillows - sholta)

How to recognize a mystic among the huge crowd of museum goers? He often stands in front of the artwork and bows, touches it secretly, swings to the left and to the right and often sits and meditates on a bench in the gallery. For him the experienced feelings - joy, restlessness, delight and happiness are equivalent of religious feelings. He receives those feelings by sitting (through his rear). His face is shining and his body posture reminds of ritual movements. Same as any other religion, this has its own iconography - the museum libraries as the altars, calendars with icons, badges with the logo of the temple, catalogues and monographs of his idols. Of course, here is his ritual object - SHOLTA, the symbol of the new religion. The project MADASS is a visualization of that and of a certain new iconography in the praying ritual of these mystics. The space of the gallery includes several leather pillows - sholta. Following the prayer to the icons, the mystics seat on the sholta and ritually jump (so that the sholta exhales the air), meditate on them or look through the near-by printed publications, communicate among themselves and debate on their own religion. Thus, the ritual is complete, the mystic joins with the art included in the architecture. These mystics never look for the ANSWER to the repeated SYNTHESIS in the existence of the icons, since they have never ceased to exist, but in their followers who frenetically believe in them.

Јован Балов

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Jovan Balov

Роден е 1961 во Скопје.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1987.

Самостојни изложби: Сараево, 1987; Нови Сад, 1988, 2006; Амстердам, 1994; Берлин, 1997, 2000, 2007; Дрезден, 2001; Скопје, 2001-2002; Мелник, 2002; Благоевград, 2003; Прилеп, 2005; Битола, 2006; Њујорк, 2007.

Позначајни групни изложби: Берлин, Скопје, Штутгард, Љубљана, Њујорк, Ватикан, Келн, Солун, Хановер, Нирнберг, Вилњус, Рим, Москва, Талин, Барселона, Прага, Минхен, Краков, Амстердам, Трнава, Самервил, Бизен, Кендлимајор, Леобен, Пржмисл, Пекинг, Хемелина.

Born in Skopje in 1961.

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1987.

Solo exhibitions: Sarajevo, 1987; Novi Sad, 1988, 2006; Amsterdam, 1994; Berlin, 1997, 2000, 2007; Dresden, 2001; Skopje, 2001-2003; Melnik, 2002; Blagoevgrad, 2003; Prilep, 2005; Bitola, 2006; New York, 2007. Selected group exhibitions: Berlin, Skopje, Stuttgart, Ljubljana, New York, Vatican, Köln, Thessalonica, Hanover, Nürnberg, Vilnius, Roma,

Moscow, Tallinn, Barcelona, Prague, München, Krakow, Amsterdam, Trnava, Somerville, Bizen, Kendlimajor, Leoben, Przemysl, Beijing, Hameenlinna.

e-mail: jbalov@yahoo.com

www.balov.de

Ego sum qui sum, 2009, акрил на платно
95x105cm (x2)

Ego sum qui sum, 2009, acryl on canvas

EGO

SUM QUI

SUM

Жанета Вангели

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА

Žaneta Vangeli

Родена е 1963 во Битола.

Дипломирала на Државната висока школа за уметност (Staatliche Hochschule for Bildende Kunste-Stadelschule) во Франкфурт на Мајна, 1988. Работи како професорка на Факултет за ликовни уметности во Скопје.

Самостојни изложби: Офенбах, 1985; Келн, 1987; Франкфурт на Мајна, 1992/93; Скопје, 1994, 1998, 2006; Истанбул, 1995; Њујорк, 1997; Стокхолм, 2001; Биенале во Венеција, 2003. Позначајни групни изложби: Скопје, Белград, Сараево, Тирана, Солун, Венеција, Есен, Минхен, Виена, Будимпешта, Касел, Брисел, Берлин, Париз, Барселона, Рим, Утрехт, Копенхаген, Лондон, Стокхолм, Саутемптон, Токио.

Born in Bitola in 1963.

Graduated from the State School of Arts (Staatliche Hochschule for Bildende Kunste-Stadelschule) in Frankfurt am Main in 1988.

Presently working as a professor at the Faculty of Fine Arts in Skopje.

Solo exhibitions: Offenbach, 1985; Köln, 1987; Frankfurt am Main, 1992/93; Skopje, 1994, 1998, 2006; Istanbul, 1995; New York, 1997; Stockholm, 2001, Venice Biennale, 2003.

Selected group exhibitions: Skopje, Beograd, Sarajevo, Tirana, Thessalonica, Venezia, Essen, München, Utrecht, Copenhagen, London, Stockholm, Southampton, Tokyo.

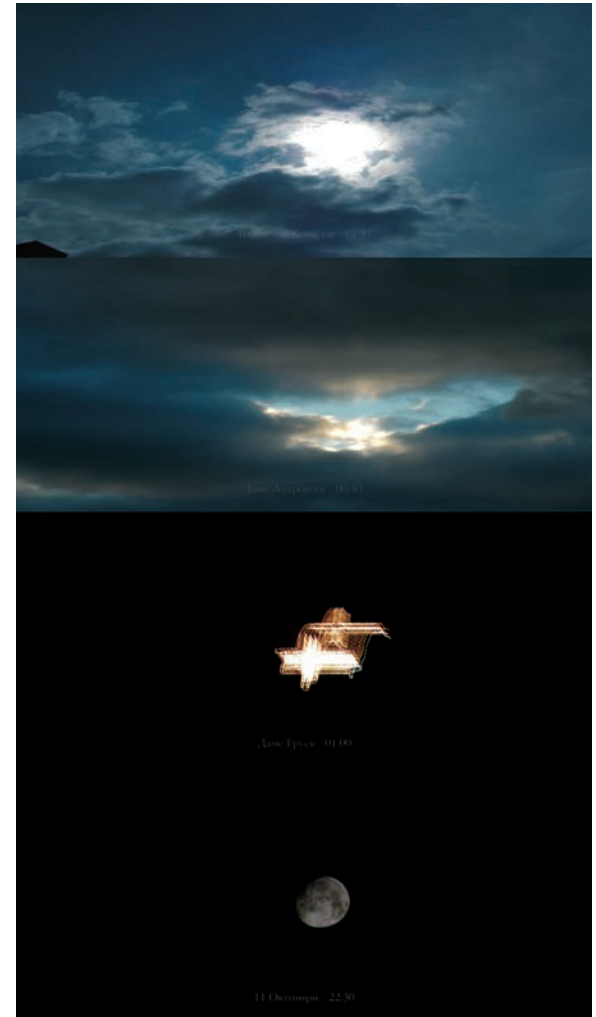
e-mail: zanetavangeli@yahoo.com

Дома, 2008/09, инсталација од: плотер принт, 230x130cm, 6 тома Медицинска енциклопедија, стаклена плоча со пескарен текст: Медицината сè уште не го докажала постоењето на душата, 21,5x29,6x0,8cm, темјан, кумур.

Инспирацијата за оваа инсталација произлегува од увидот во доминантното внимание на човекот кое е фокусирано врз ефемерни феномени и сензации. Таа истовремено репрезентира еден внатрешен копнеж кон една константна форма на егзистенција. Визуелни рефлексии од различни состојби на небото над Скопје, дезигнирани со авто-референцијални, херметички координати се спротивставени на една акумулација од научно, легитимирано и непотпрашано знаење во форма на една ready-made Медицинска енциклопедија. Единствената интервенција во овој ready-made е констатацијата дека пенетрантното *libido sciendi* сè уште не го посветило своето внимание на невидливата, вечна егзистенција на нашето Битие. Прикажан е нестабилниот концепт на нашето физичко постоење во време-просторот, кој во себе го носи иманентниот потенцијал да биде трансцендиран.

Home, 2008/09, installation made of: a plotter print, 230x130cm, 6 volumes of a Medical Encyclopedia, engraved glass with the text: The science still did not prove the existence of the soul, 21,5x29,6x0,8cm, incense, coal;

The inspiration for this installation derives from the insight into the dominant focus of mankind into ephemeral phenomena and sensations. It is in the same time a longing for a constant form of existence. Visual reflections of skylscapes from Skopje designated with self-referential, hermetic coordinates are juxtaposed to an accumulation of scientific, legitimate and unquestioned knowledge in the form of a ready-made 6-volume Medical Encyclopedia. The only intervention in this ready-made is the constatation that the penetrant *libido sciendi* still did not focus on the invisible, eternal existence of the essence of our being (Sein).

Искра Димитрова

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА

Iskra Dimitrova

Родена е 1965 во Скопје.

Дипломирала на Филозофскиот факултет во Скопје, 1988.
Дипломирала на Факултетот за ликовни уметности во Скопје,
1990. Студиски престој: САД, 1993; Германија, 2000; Јапонија,
2003.

Самостојни изложби: Скопје, 1991, 1992, 1994, 1997, 1998, 2000,
2006; Медисон, 1993; Вршац, 1996; Загреб, 1996; Манчестер,
1996; Венеција, 1999; Хамбург, 2000; Токио, 2003; Јокохама,
2004; Штип, 2008. Позначајни групни изложби: Скопје, Солун,
Софија, Будимпешта, Марибор, Селеста, Минхен, Токио, Тирана,
Стокхолм, Провиденс, Нирнберг, Хамбург, Њујорк, Белград.

Born in Skopje in 1965.

Graduated from the Faculty of Philosophy in Skopje in 1988. Graduated from
the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1990.

Specialization stays: USA, 1993; Germany, 2000; Japan, 2003.

Solo exhibitions: Skopje, 1991, 1992, 1994, 1997, 1998, 2000, 2006; Madison,
1993; Vršac, 1996; Zagreb, 1996; Manchester, 1996; Venice, 1999; Hamburg,
2000; Tokyo, 2003; Yokohama, 2004; Štip, 2008.

Selected group exhibitions: Skopje, Thessalonica, Sofia, Budapest, Maribor,
Celesta, München, Tokyo, Tirana, Stockholm, Providence, Nürnberg, Ham-
burg, New York, Beograd.

e-mail: iskradimitrova@gmail.com

www.iskra.addr.com

Берберницата била ексклузивно машки простор, во кој постоела интимна атмосфера, важен центар на информации, а берберот историски имал важен општествен статус.

Како што во секоја берберница на ѕидовите се закачени фотографии што го отсликуваат афинитетот на берберот, и во оваа “берберница” се закачени фотографии што отсликуваат нечиј афинитет. Фотографиите, со “шепотот” на женскиот говор низ приказните на четири влакна, ја заменуваат комуникацијата на машките басови, која недостасува.

Влакната на фотографиите раскажуваат за сопствениците на отсутните тела. Односот што обично го имаме кон некое конкретно влакно е идентичен на односот што го имаме кон неговиот некогашен поседувач, кон неговиот идентитет и ерос, па аналогно нашиот однос кон едно конкретно влакно може да варира од гадење до привлечност.

Овие четири приказни на влакната раскажуваат за лични ситуации што може да се случат или му се случиле секому од нас, поединечни драгоцени моменти, раскажани низ речиси невидливиот текст испишан на секоја од фотографиите до кој посетителот доаѓа низ сопствен ангажман, низ археологија на фотографиите. Приказните од оваа берберница од интимни стануваат поделени и јавни, како и во секоја вистинска берберница.

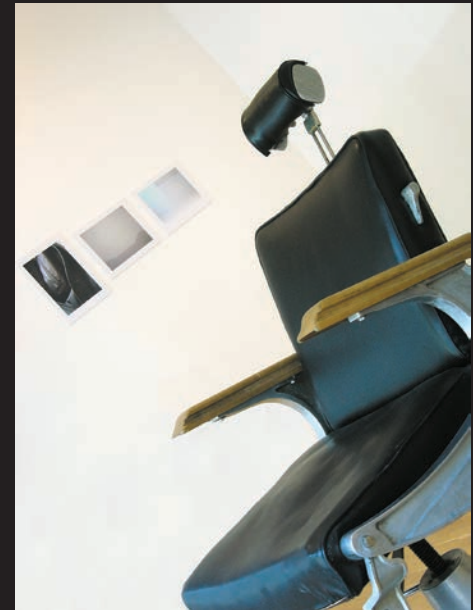
The barbershop has always been a male zone which possessed an intimate mood, an important information center, while the barber have always had an important social status.

As each barbershop has photographs hanging on the walls, showing he barber's affinity, this barbershop has photographs showing someone's affinity. The photographs, with the “whisper” of the female idiom through the stories of the four hairs, replace the communication of the missing male bases.

The hair on the photographs tell of the owners of the absent bodies. The attitude we usually have towards a particular hair is identical to the attitude we have towards its former owner, towards his identity and erotic, so, by analogy, our attitude towards a particular hair can vary from disgust to attraction.

These four stories of the hair tell of personal situations which can happen or have happened to each of us, particular precious moments, told through the almost invisible text, written on each of the photographs, which are reached by the viewers through their own commitment, through the archeology of the photographs. The stories of this barbershop turn from intimate to shared and public, same as in every regular barbershop.

historyofasexuality, 2006,
инсталација (берберски прибор),
варијабилни димензии
historyofasexuality, 2006,
installation (berber accessories),
variable dimensions

Велимир Жерновски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Velimir Žernovski

Роден е 1981 во Скопје.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 2005.
Самостојни изложби: Скопје, 2006-2009; Фрајбург, 2009. Позначајни групни изложби: Скопје, Битола, Берлин, Италија, Љубљана, Хаг, Хале, Ротердам.

Born in Skopje in 1981.

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 2003.

Solo exhibitions: Skopje, 2006-2009; Freiburg, 2009. Selected group exhibitions: Skopje, Bitola, Berlin, Italy, Ljubljana, The Hague, Halle, Rotterdam. e-mail: velimir_zernovski@yahoo.com

Indigo stories, 2009, installation, A4 format (50 pcs)

Проект што преку медиумот на современиот цртеж ги истражува фасцинациите кои произлегуваат од новите читања на сликите и текстуалните пораки презентирани во масовните медиуми како магазините, ТВ-рекламите и билбордите. Преземајќи модели од поп-културата Жерновски создава една нова реалност / фикција. Којзнае каде е границата? Простор во кој станува апсолутно неважно од каде доаѓа и на каде се движи нарацијата. Притоа акцентирајќи ја улогата на современата поп-култура врз сопствената генерација и проектирајќи ги иднината на оваа тенденција и нејзиното влијание врз оние што доаѓаат. Поместувајќи ја границата на реалното доживување и на она што како наметната информација се врежало во нашата свест, се отвора свет на нови, возбудливи и на моменти надреални глетки. Користејќи веќе подзаборавен медиум за пренесување информации (индигото), авторот креира нови можности за нарација на веќе постојните слики, врежани во колективната меморија, во нова контекстуализација.

Indigo stories, 2009, инсталација, А4 формат (50 ком.)

It is a project that through the medium of the contemporary drawing researches the fascinations proceeding from the new readings of the pictures and textual messages presented in the mass media like magazines, TV commercials and billboards. Žernovski uses models from the pop-culture to create a new reality / fiction. Who knows where the boundary is? A space where it becomes absolutely irrelevant where does the narration come from and where does it go to. He emphasizes the role of the contemporary pop-culture in his generation and projects the future of this tendency and its influence upon the coming generation. By shifting the border of the actual experience and the stuff that is carved in our minds as an imposed information, he opens a world of new, exciting and occasionally surreal views. Using the somewhat forgotten medium of transfer of information (the indigo) the artist creates new possibilities for a new contextualization for narrating the already existing pictures, imprinted in the collective memory.

Ѓорѓе Јовановиќ

Gjorgje Jovanović

Роден е 1980 во Скопје.

Дипломирал на Факултет за ликовни уметности во Скопје, 2003.
Самостојни изложби: Скопје, 2005-2008, Штип, 2005, 2006.
Позначајни групни изложби: Скопје, Тетово, Струмица, Приштина,
Сараево, Литохоро, Белград, Битола, Венеција, Хелсинки,
Амстердам, Гент, Авондеил, Корпус Кристи, Сиетл, Атланта,
Ротердам, Бари.

Born in Skopje in 1980.

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 2003.

Solo exhibitions: Skopje, 2005-2008; Štip, 2005, 2006. Selected group
exhibitions: Skopje, Tetovo, Strumica, Priština, Sarajevo, Litochoro,
Beograd, Bitola, Venice, Helsinki, Amsterdam, Gent, Avondale, Corpus
Christi, Seattle, Atlanta, Rotterdam, Bari.

e-mail: svirache@gmail.com

Дневникот, 2009, инсталација, варијабилни димензии
The Diary, 2009, installation, variable dimensions

Митрополит Методиј Златанов

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Metropolitan Metodij Zlatanov

Роден е 1963 во Берово.

Преднаталното доживување на оваа апокалиптична појава беше решавачка за неговото тежнеење кон совршената мерка и ред, што (како крајна последица) е онтолошката претпоставка на убавината. Затоа тој го прифати универзалниот облик на Создавач – да биде поет, свештеник и педагог.

Заедно со братот близнак Кирил (иконописецот), тој ја посвети оваа паралелна животна определба на уметноста што доаѓа од горе. Како резултат на ова уметничко истражување, отец Методиј објавил многу книги.

Естетската постапка во поезијата е главно насочена кон откривањето на севкупната песна. Оттаму неговиот особен интерес за истражување на конкретната и кинетичка поезија. Тој чита од генетската меморија на неговите клетки во која нештата се запишани како логоа на претставата на неговата душа. Тоа што го твори ќе остане запишано во вечноста на немата божествена меморија. Останатото не е толку важно за да биде спомнато.

Изложби: Скопје, 1987, 1997, 2008, 2009; Љубљана, 2006; Медана, 2007.

Born in 1963 in Berovo.

The pre-natal experience of this apocalyptic phenomenon decides his gravitation towards the perfect measure of order (taxis, cosmos), which (as the final instance) is the ontological premise of beauty. That is why he accepts the universal form of the Creator – to be a poet, a priest and a pedagogue.

Together with his twin-brother, Cyril (the icon-painter), he dedicates the parallel life-line of their work to art that descends from above. As a consequence of this artistic exploration Father Metodij published many books.

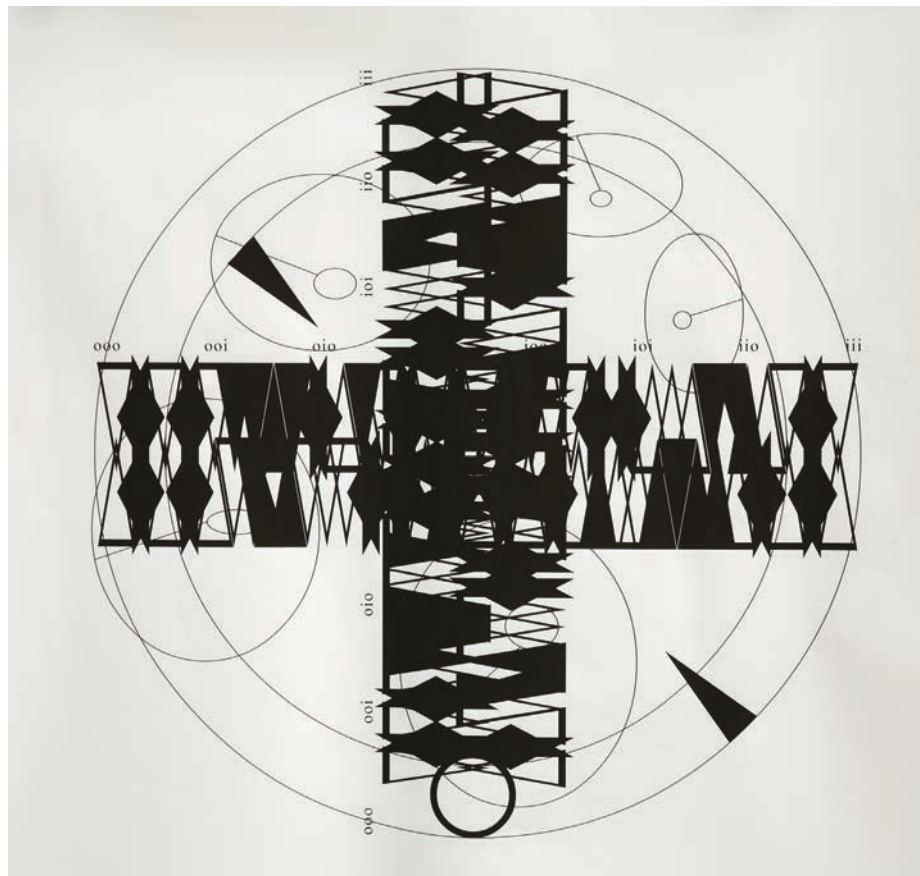
The aesthetic procedure pertaining poetry is mainly oriented towards the revelation of the total poem. Hence emanates his particular interest towards researches in concrete and kinetical poetry. He reads things preserved in the genetic memory of his cells, belonging like a logos to the image of his soul. What he writes shall remain in the eternity of the silent divine memory. The rest is less important to be mentioned.

Exhibitions: Skopje, 1987, 1997, 2008, 2009; Ljubljana, 2006; Medana, 2007.

e-mail: ometodij@yahoo.com

Munda cor meum
(четврти став од РЕКВИЕМ ЗА ОГЛАМНИКОТ)
партитури од реквијемот како визуелна поезија,
принт, 102x107cm.

Munda cor meum
(Fourth movement of DOUBLETREE REQUIEM)
Partitures for Requiem as a Visual Poetry, 2007,
print102x107cm.

Антони Мазневски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА

Antoni Maznevski

Роден е 1963 во Скопје.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1991, каде што работи како професор.

Студиски престој: Салцбург, 1995; Њујорк, 1997.

Самостојни изложби: Скопје, 1992, 1996-1999, 2002, 2004, 2006-2008; Париз 2003; Берлин, 2009; Биенале во Венеција, 2005. Позначајни групни изложби: Ријека, Њујорк, Минхен, Нирнберг, Токио, Лоц, Белград, Виена, Венеција, Касел, Вајсбаден.

Born in Skopje in 1963.

Graduated from The Faculty of Fine Arts in Skopje in 1991 where he presently works as a professor.

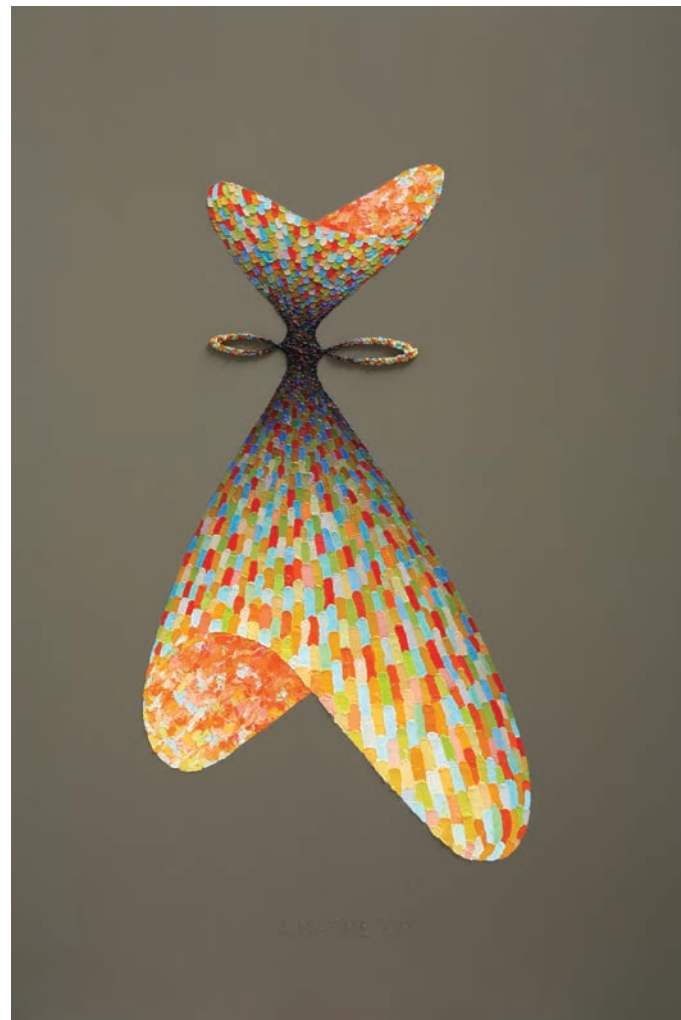
Specialization stays: Salzburg, 1995; New York, 1997.

Solo exhibitions: Skopje, 1992, 1996-1999, 2002, 2004, 2006-2008; Paris 2003; Berlin 2009; Venice Biennale 2005.

Selected group exhibitions: Rijeka, New York, München, Nürnberg, Tokyo, Łódź, Beograd, Vienna, Venice, Kassel, Wiesbaden

e-mail : a.mazne@gmail.com

Образец на веројатност, 2009, масло на платно, 195x135cm
Form of probability, 2009, oil on canvas

Благоја Маневски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА

Blagoja Manevski

Роден е 1957 во Скопје.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1986, каде што е професор.

Самостојни изложби: Охрид, 1985; Велес, 1986, 2005; Штип, 1986; Скопје, 1987, 1995, 1997, 2002, 2005-2008; Куманово, 1987; Белград, 1998; Биенале во Венеција, 2007.

Позначајни групни изложби: Белград, Сараево, Сомбор, Скопје, Загреб, Вашингтон, Софија, Париз, Рим, Лондон, Нови Сад, Њујорк, Истанбул, Минхен, Токио, Лос Анџелес.

Born in Skopje in 1957

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1986 where he presently works as a professor.

Solo exhibitions: Ohrid, 1985; Veles, 1986, 2005; Štip, 1986; Skopje, 1987, 1995, 1997, 2002, 2005-2008;

Kumanovo, 1987; Beograd, 1998; Venice Biennale, 2007. Selected group exhibitions: Beograd, Sarajevo,

Sombor, Skopje, Zagreb, Washington, Sofia, Paris, Roma, London, Novi Sad, New York, Istanbul, München, Tokyo, Los Angeles.

e-mail: art_manevski@yahoo.com

Логички слики – Vie, 2002-2009, масло на платно
210x280cm, (12 ком.); 70x70cm.

Logical Paintings – Vie, 2002-2009, oil on canvas
210x280cm, (12 psc.); 70x70cm.

ОПА

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

ОРА

Групата ОПА (Опсесивно посесивна агресија) е формирана во 2001. година од ликовните уметници Слободанка Стевческа (*1971) и Денис Сарагиновски (*1971). Двајцата студирале на Факултетот за ликовни уметности во Скопје. Работат на границите на ликовната, уметноста на новите медиуми и перформансот. ОПА ги преиспитува културните и секојдневните состојби, однесувањето и социјалните навики во одредена средина, во променливите социјални и политички услови, користејќи хумор и критички пристап. Нивните дела се главно перформанси, акции, видеа, мокументарци (лажни документарци). ОПА до сега има самостојно изложувано во Македонија, Естонија, Словенија, Германија и Франција. Има учествувано на повеќе групни изложби и фестивали во Европа, САД и Австралија, меѓу кои и Трансмедиале, Берлин; Rencontres Internationales, Париз/Берлин; Трансеуропа – Европски театарски и перформанс фестивал, Хилдесхајм, Германија; Инстантс видео фестивал, Франција; Freewaves - Биенале на нови медиуми, Лос Анџелес; I Had a Dream, Kunstraum Baden, Швајцарија, итн. Има престојувало во арт резиденции во Франција, Естонија, Германија и Швајцарија.

The group OPA (Obsessive Possessive Aggression) was founded in 2001 by the artists Slobodanka Stevčevska (1971) and Denis Saraginovski (1971). They studied at the Faculty of Fine Arts in Skopje. They work at the limits of the art of the new media and the performance. OPA explores the cultural and the everyday circumstances, behaviors and social habits using humor and critical approach. Their works are mainly performances, actions, videos, mockumentaries (false documentaries) and context specific artworks. So far OPA had exhibitions in Macedonia, Estonia, Slovenia, Germany and France. They participated in many group exhibitions and festivals in Europe, USA and Australia, the most significant being Transmediale, Berlin, Rencontres Internationales, Paris/Berlin, Transeuropa - European Theater and Performance Festival, Hildesheim, Germany, Instants Video Festival, France, Freewaves - Biennial of New Media, Los Angeles; I had a Dream, Kunstraum Baden, Switzerland, etc. They stayed at art residences in France, Estonia, Germany and Switzerland.

e-mail: Opa4opa@yahoo.com

<http://www.o-p-a.org>

“DDEVICE”, 2003, видео, 32’

Со помош на докази пронајдени во Македонија, ОПА, во септември 2003, започнува патување од Македонија кон Естонија, во потрага по мистериозна алхемиска направа. Жители на Естонското село Моосте, како и личности од други места се вклучуваат во потрагата.

Почнувајќи како документарец, видеото ја открива функцијата, значењето и историјата на мистериозниот објект. Документите и сведочењата потврдуваат дека клучни фигури од светската историја го поседувале објектот, давајќи им моќ за силна манипулација со масите. По радикалната промена на формата, делото се трансформира во документација на перформанс, или документација на создавање “мокументарец”, каде авторите ги користат, како материјал за филмот, нивните вистински ситуации и комуникацијата со локалното население. Сцените се режирани од авторите, но некогаш и од интервјуираните личности. Границата меѓу фикција и реалност почнува да се губи.

(Делото е реализирано за време на престојот на ОПА во Mooste Guest Studio, Естонија.)

“DDEVICE”, 2003, video, 32’

Considering the proofs found in Macedonia, in September 2003 OPA set on a journey from Macedonia to Estonia, in search for a mysterious alchemic device. The people of the Estonian village Mooste, as well as other people, joined the search.

Starting as a documentary, the video reveals the function, the meaning and the history of the mysterious object. The documents and the testimonies confirmed that it was owned by some key figures in the world history which presented them with a power to manipulate the masses. After a radical change of the form, the film transforms into a documentation of a performance, or documentation on the creation of a “mockumentary”, where the creators use as film material their actual situations and the communication with the local population. The scenes are directed by the authors, but sometimes also by the interviewed people. The line between fiction and reality started to fade.

(The project was completed during the stay of OPA in Mooste Guest Studio, Estonia)

Станко Павлески

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Stanko Pavleski

Роден е 1959 во Прилеп.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1984, каде што работи како професор. Магистрирал на Факултетот за ликовни уметности во Белград, 1992.

Самостојни изложби: Штип, 1985; Скопје, 1987, 1991, 1993, 1998, 2003, 2006, 2008; Белград, 1992; Брисел, 1995; Њујорк, 1997, 2007, 2008; Букурешт, 2000; Велес, 2003-2005, 2008; Дебар, 2004; Гевгелија, 2005; Париз, 2006; Нови Сад, 2007; Александрија, 2009. Позначајни групни изложби: Љубљана, Нови Сад, Ријека, Скопје, Загреб, Белград, Марибор, Сараево, Софија, Вашингтон, Будимпешта, Мурска Собота, Париз, Минхен, Рим, Токио, Хамбург, Њујорк.

Born in Prilep in 1959

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1984 where he presently works as a professor. He completed his post-graduate studies in Beograd in 1992.

Solo exhibitions: Štip, 1985; Skopje, 1987, 1991, 1993, 1998, 2003, 2006, 2008; Beograd, 1992; Brussels, 1995; New York, 1997, 2007, 2008; Bucharest, 2000; Veles, 2003-2005, 2008; Debar, 2004; Gevgelija, 2005; Paris, 2006; Novi Sad, 2007; Alexandria, 2009. Selected group exhibitions: Ljubljana, Novi Sad, Rijeka, Skopje, Zagreb, Beograd, Maribor, Sarajevo, Sofia, Washington, Budapest, Murska Sobota, Paris, Munich, Roma, Tokyo, Hamburg, New York.

e-mail: pavlevskis@gmail.com

“Јас Птоломеј МКД & Н.В. Ништото”, 2009
(дел од проектот “Проекција балкон 3 – скарабеј”, заедно со
Т.Аџиевски и Ј.Шумковски, Езуитски културен центар, Александрија,
2009) уметничка книга (А5, 345 стр.) отпечатена на листови А4
хартија поставени на ѕид, 1154x217cm.

“Me Ptolemy MKD & H.E. Nothing”, 2009
(a part of the project “Projection Balcony 3 – Scarab Beetle”, together
with T. Adziewski and J. Šumkovski, Jesuit Cultural Center, Alexandria,
2009), art book (A5, 345 pages) printed on A4 sheets placed on the
wall, 1154x217cm.

Исмет Рамиќевиќ

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Ismet Ramićević

Роден е 1960 во Дубница, Србија.

Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1984, каде што е професор.

Самостојни изложби: Скопје, 1987, 1988, 1991, 1998-2000, 2005; Сараево, 1990; Прилеп, 2004; Пловдив, 2007; Ниш, 2008. Позначајни групни изложби: Скопје, Риека, Мурска Собота, Сараево, Варшава,

Вашингтон, Дрезден, Виена, Брисел, Нови Сад, Софија.

Born in Dubnica, Serbia, in 1960

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1984 where he presently works as a professor.

Solo exhibitions: Skopje, 1987, 1988, 1991, 1998-2000, 2005; Sarajevo, 1990; Prilep, 2004; Plovdiv, 2007; Niš, 2008. Selected group exhibitions: Skopje, Rijeka, Murska Sobota, Sarajevo, Warsaw, Washington, Dresden, Vienna, Brussels, Novi Sad, Sofia.

e-mail: enisa99@yahoo.com

ИНФО – ЗРАЦИ, 2007, објект, 76,5x76,5x23,5cm; 9x6,5x5cm (20 ком.)

Info-Fabric, 2007, object, 76,5x76,5x23,5cm; 9x6,5x5cm (20 pcs)

Вана Урошевиќ

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА

Vana Urošević

Родена е 1961 во Скопје.

Дипломирала и магистрирала на Академијата за ликовни уметности во Белград, 1987. Студиски престој во Париз, 1987. Специјализирала на Факултетот за убави уметности во Венеција, 1988.

Самостојни изложби: Белград, 1987, 1992, 2002, 2009; Скопје, 1989, 1998, 2001, 2003, 2007; Струга, 1996; Битола, 2003; Биенале во Венеција, 2003; Љубљана, 2009.

Позначајни групни изложби: Оснабрик, Сараево, Женева, Белград, Софија, Скопје, Париз, Њујорк, Берлин, Љубљана, Хамбург.

Born in Skopje in 1961.

Graduated and completed post-graduate studies from the Academy of Fine Arts in Beograd.

Specialization stay in Paris, 1987. Specialized at the Faculty of Fine Arts in Venezia in 1988.

Solo exhibitions: Beograd, 1987, 1992, 2002, 2009; Skopje, 1989, 1998, 2001, 2003, 2007; Struga, 1996; Bitola, 2003; Venice Biennale, 2003; Ljubljana, 2009. Selected group exhibitions: Osnabrück, Sarajevo, Geneva, Beograd, Sofia,

Skopje, Paris, New York, Berlin, Ljubljana, Hamburg.

e-mail: v_urosevic@yahoo.com

Фобични објекти, 2007-2009,
инсталација, варијабилни
димензии

Phobic objects, 2007-2009,
instalation, variable dimensions

Јане Чаловски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Jane Čalovski

Роден е 1973 во Скопје.

Завршил Академија за ликовни уметности на Пенсилванија, Филадельфија (САД), 1996; магистрирал на Бенингтон колеџ, Бенингтон, Вемонт (САД), 1997; истражувачка програма, Центар за современа уметност, Китаќушу (Јапонија), 1990-00; постдипломска програма, Академија Јан Ван Ајк, Мастрихт (Холандија), 2004.

Самостојни изложби: Китаќушу, 1999; Фукуока, 2000; Загреб, 2001, 2009; Виена, 2002; Скопје, 2002, 2004, 2007; Манциано, 2004; Визби, 2004; Битом, 2007; Берлин, 2008; Лублин, 2008. Позначајни групни изложби: Манифеста 3, Љубљана; Манифеста 7, Болцано; Виена, Варшава, Љубљана, Белград, Одензе, Охајо, Вилнус, Скопје, Амстердам, Порто Рико, Гленсајд, Берлин, Мадрид, Филадельфија, Конектикат, Њујорк, Каиро, Либан, Истанбул, Атина, Грац.

Видеоперформансот “Детал (Без здив)” е истражување на навидум безначаен детал од наративната структура на филмот “Без здив” (1960) на Жан Лук Годар. Делото го третира процесот на “пролонгирање на неизбежното” создавајќи соединување на фактичкото и фиктивното во “деталот” во контекст на метанарацијата.

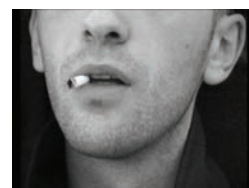
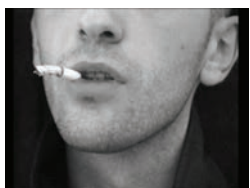
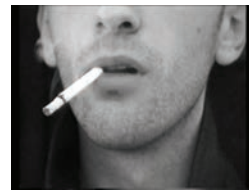
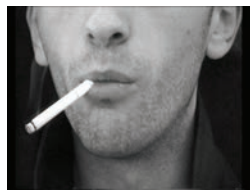
Born in Skopje in 1973..

Pennsylvania Academy of the Fine Arts, Philadelphia (USA), 1996; Bennington College, Bennington, Vermont (USA), B.A., 1997; Research program, Center for Contemporary Art CCA Klitakyushu (JP), 1999-00; Post-graduate studio program, Jan van Eyck Academy, Maastricht (NL), 2004.

Solo exhibitions: Kitakyushu, 1999; Fukuoka, 2000; Zagreb, 2001, 2009; Vienna, 2002; Skopje, 2002, 2004, 2007; Manciano, 2004; Visby, 2004; Bytom, 2007; Ljubljana, 2007; Berlin, 2008; Lublin, 2008; Selected group exhibitions: Manifesta 3, Ljubljana, Manifesta 7, Bolzano, Vienna, Warsaw, Ljubljana, Belgrade, Odense, Ohio, Vilnius, Skopje, Amsterdam, Puerto Rico, Glenside, Berlin, Madrid, Philadelphia, Connecticut, New York, Cairo, Lebanon, Istanbul, Athens, Graz.

e-mail: yanecalo@gmail.com

The video performance “Detail (Breathless)” is a research of a seemingly insignificant detail of the narrative structure of the film “Breathless” (1960) by Jean Luc Goddard. The work treats the process of “prolonging the inevitable” by joining the factual and fictional in the “detail” of the context of meta-narration.

Деталь (Без здив), 1999, видео (9')
Detail (Breathless), 1999, video (9')

Јован Шумковски

SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕ

Jovan Šumkovski

Роден е 1962 во Скопје.

Дипломирал и магистрирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1989, каде што е професор.

Самостојни изложби: Штип, 1985; Велес, 1985; Охрид, 1985; Скопје, 1987, 1990, 1997, 2004, 2006, 2008; Белград, 1988; Биенале во Сао Паоло, 1994; Брисел, 1995; Њујорк, 1998, 2007; Стокхолм (со М.Манчевски), 2000; Биенале во Венеција, 2001; Париз, 2006.

Позначајни групни изложби: Скопје, Риека, Сараево, Марибор, Љубљана, Загреб, Белград, Вашингтон, Софија, Рим, Лондон, Љубљана, Нови Сад, Њујорк, Минхен, Токио, Тирана, Приштина, Берлин.

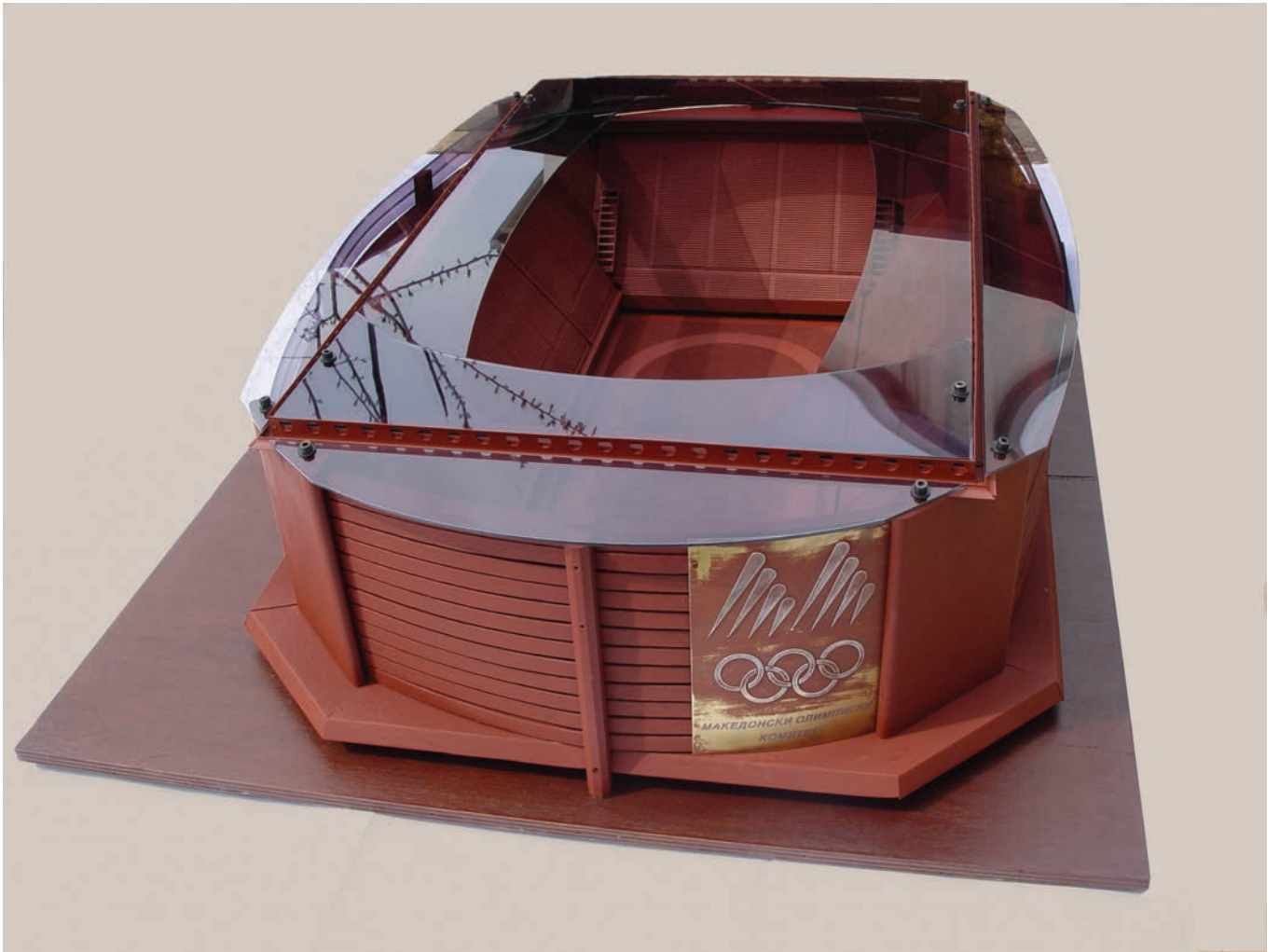
Born in Skopje in 1962.

Graduated and completed post-graduate studies from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1989 where he presently works as a professor.

Solo exhibitions: Štip, 1985; Veles, 1985; Ohrid, 1985; Skopje, 1987, 1990, 1997, 2004, 2006, 2008; Beograd, 1988, Sao Paolo Biennial, 1994; Brussels, 1995; New York 1998, 2007; Stockholm (with M. Mančevski), 2000; Venice Biennale, 2001; Paris, 2006. Selected group exhibitions: Skopje, Rijeka, Sarajevo, Maribor, Ljubljana, Zagreb, Beograd, Washington, Sofia, Roma, London, Ljubljana, Novi Sad, New York, München, Tokyo, Tirana, Priština, Berlin.

e-mail: snedelkovska@yahoo.com

Стадион, 2006, објект, 100x120x40cm
Stadium, 2006, object

СТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИЈА SYNESTHESIA СИНЕСТЕЗИ SYNESTHESIA

